

Knoop het in je oren, we horen samen. Je bent nooit alleen!

Plots mochten we niet meer naar school komen, zagen we elkaar misschien even voorbij komen via de chat. We konden niet meer samen spelen, onze verhalen vertellen. Het was zo raar.

De juf / de meester gaf les via de computer of stak vol goede moed een bundeltje met taken in de brievenbus. Ze waren ons niet vergeten. Wij waren elkaar niet vergeten.

Om dit aan iedereen te laten weten schreef de auteur Joke van Leeuwen dit gedichtje. Ze noemde het troostversje. (zie bijlage 1)

Bijlage 1

*De zon blijft de zon en de maan blijft de maan
en wat nu gebeurt gaat voorbij
en ben je voorlopig ver van me vandaan
dan denk ik je dicht bij mij.*

JvL

De zon blijft de zon en de maan blijft de maan
en wat nu gebeurt gaat voorbij
en ben je voorlopig ver van me vandaan
dan denk ik je dicht bij mij.

Troostversje
Joke van Leeuwen

Binnenkort nemen we weer afscheid van elkaar.

Het gedicht / troostversje wil ons met elkaar verbinden.

Terug denken aan de leuke momenten samen, met een brede glimlach.

Vol heimwee, een beetje verdrietig, ik mis je ...

Hoe kunnen we dan toch een beetje samen zijn?

Veraf ... maar toch dichtbij, net zoals de zon en de maan.

Wetend dat je toch dicht bij mij bent.

Knopen verbinden, hechten, houden samen, houden vast, borgen, ...

- Kaartje met het versje maken. Het kaartje versieren, de namen van de klasgenoten, juffen en meesters, ... Maak er een touwtje aan vast met een knoopje erin. Een knoopje voor een ieder;
Als ik het in gedachten breng, weet ik me verbonden met de anderen.
- Kaartje met het versje maken. Laat ieder een touwtje meebrengen (voor iedere leerling van de klas, juf of meester, directeur, ...) Knoop jouw touwtje vast aan het kaartje. Knoop de andere touwtjes vast aan jouw touwtje.
*Zo weet jij dat je niet alleen bent. Verbonden met de anderen uit je klas.
Verbonden met anderen over de hele wereld. Wij zijn immers aan elkaar geknoopt.*
- Schrijf het gedichtje op een witte zakdoek, sjaaltje.
Ik maak een knoop in mijn zakdoek, om jou niet te vergeten. Ik draag je dicht bij mij. Wanneer ik het gedichtje stilletjes of luidop zeg denk ik aan jou.
- Maak een button met het versje. Deel het uit aan elkaar en spreek je wens tot verbondenheid uit.

Knoop het in je oren, dit vergeet ik nooit!

Dankbaar voor ... voor elke gebeurtenis of persoon waarvoor je de afgelopen tijd, schooljaar , schoolloopbaan

!!! Zijn er kinderen die om de een of andere reden niet terug op school zijn gekomen na de coronacrisis, denk ook aan hen. Laat hen ook een pareltje, vlaggetje of dergelijke maken. Laat hen ook het afscheid mee maken, eventueel via videochat.

- Maak per klas een parelketting / slinger met vlaggetjes;
... rijg een parelt (klei, pasta, hout, papier-maché) aan de ketting voor elke gebeurtenis of persoon waarvoor je de afgelopen tijd, schooljaar , schoolloopbaan.
... schrijf op een vlaggetje / maak een tekening op een vlaggetje van een gebeurtenis of persoon waar je dankbaar voor bent. Hij of zij betekende iets bijzonders voor jou.

Maak na ieder vlaggetje of parel een knoopje in de ketting, zodat het zeker verankerd blijft.

Deze vlaggetjes kan je maken in de vorm van driehoekjes, handen, hartjes.

Terwijl je het aan de ketting rijgt spreek je uit voor wie of wat het is.

- Rijg deze aan elkaar tot één grote, lange ketting of bindt ze tot één lange slinger.
- Maak van deze ketting/slinger een erehaag waardoor je de leerlingen de laatste schooldag laat vertrekken.

De jongens en meisjes die de school verlaten voorop. (6de jaars, kinderen die verhuizen, kinderen die niet meer terugkeren naar deze school, maar van school veranderen,...)

Of

- Maak van klei, pasta, papier-maché, hout, ... je eigen parel. Versier hem op je eigen manier. Verzamel per klas de parels in een mandje. Als je je parel in het mandje legt spreek je uit waar deze parel voor staat. Plaats alle mandjes op een goed zichtbare plaats op de speelplaats.
- Zing met je klas de 'knoop het in je oren rap' (zie bijlage 2), laat het als estafette door de school gaan. Iedere klas staat in de gang en zingt het voor de volgende klas, die zingt het dan weer voor de volgende. Begin bijvoorbeeld bij het eerste leerjaar en eindig bij de oudsten. Iedere klas kan zijn eigen versie maken.
- Zeg samen het versje op met je klas vanuit jullie bubbel. Iedere klas krijgt een plaatsje op de speelplaats.

Laat het als een 'mexican wave' over de speelplaats gaan. bijvoorbeeld de laatste week op school:

- Verzin per klas enkele leuke gebaren bij het versje.
De hele school zegt het versje, de kleuters beelden uit.
De volgende dag gaan we verder. De leerlingen van het eerste leerjaar doen hun gebaren terwijl de hele school het versje zegt. Vervolgens komen de andere leerjaren aan de beurt. Om af te sluiten kan je op de laatste schooldag weer samen het versje zeggen en iedere klas doet zijn eigen gebaren.
De tekst verbindt je als school, de gebaren verbinden jullie als klas.

Bijlage 2

'Knoop-het in-je-oren-rap'

*'k verzamel alle mooie dingen van de dag
'k staar uit het raam en denk aan alles wat vandaag
keigoed is gegaan.*

*Knoop het in je oren:
je weet toch dat wij samen horen?*

*'k strooi hartjes naar al wie ik graag mag,
'k blaas je naam naar de wind,
'k hoop dat je snel mijn liefde vindt.*

*Knoop het in je oren:
je voelt toch dat wij samen horen?*

*'k weet dat jij ook op versoepeling wacht
maar we zijn niet alleen, moet je weten.
'k leg een knoop om het nooit te vergeten.*

*Knoop het in je oren.
Vergeet NOOIT
dat wij samen horen.*

Goedele Ghijsen

Een nieuwe dag begint. We strijken de plooien glad. Een nieuwe dag, nieuwe kansen. Wat brengt de dag vandaag?

Deze tekst kan je gebruiken in een viering of als vergevingsmoment.

Er zit een kink in de kabel.

Oei, er zit een knoop in mijn draad.

Soms loop ik vast. Soms gaat het mis.

Ik leg een knoop in mijn zakdoek, touw.

Ik maak me er bewust van ...

Morgenvroeg een nieuwe dag, een dag vol nieuwe kansen.

Plooien worden plat gestreken

Ik doe de knoop uit mijn zakdoek.

Ik ontwar de knoop in mijn touw.

Een nieuw dag, een dag vol nieuwe kansen.

Wat brengt de dag vandaag?

Hoopvol ga ik verder.

De deur zwaait open ... het is vakantie!

Even stilstaan ...

Bezinnende tekst voor leerkrachten

God, geef mij een hart dat vakantie kan nemen,
zich eventjes kan losmaken uit het gareel van de zorg en verantwoordelijkheid,
dat los en vrij de aarde kan proeven en ruiken
En de lucht en het water en de mensen erbij.

*Geef mij een hart, God,
dat klein als een kind de verrassing beleeft
van elke nieuwe horizon,
dat zich laat drijven op de wolken
en gaat rusten in de ondergaande zon.*

Geef mij een hart dat kan luisteren naar de vogels,
en kan glimlachen bij de verre geluiden van koeien
als de morgen begint.

*Geef mij een hart, God,
een open hart en open handen
om naar de mensen toe te gaan,
te luisteren naar hun verhalen
en te snoepen van hun vriendschap als de avond valt.*

Geef mij een hart dat uitnodigt als een rustbank in de lommer, iedere voorbijganger, iedere mens langs de baan.

*Geef mij een hart dat zich wil bekeren tot de eenvoud en het geluk om kleine dingen,
een hart dat kan bewonderen zonder te bezitten,
en kan bidden zonder woorden.*

Een hart dat doorheen de dingen kan beschouwen

naar uw eeuwigheid.

En of ik dan in een vliegtuig zal stappen of mijn fiets zal gebruiken,
of ik aan de ander kant van de wereld of de andere kant van mijn dorp zal zien, of de kracht van mijn lichaam zal meten met de golven,
of stil van de zetel naar het bed zal gaan:

Geef mij een hart dat vakantie kan nemen, God, en dan is het feest al begonnen.

Manu Verhulst